

Xẩm cổ: MỤC HẠ VÔ NHÂN

Hát và Đàn nhị: **Ngọc Xuân**

Trống mành: **Thanh Tùng**

Mục hạ vô nhân, chúng anh đây mục hạ vô nhân
Nghe em nhan sắc lòng xuân anh mấy rạt rào
Dù em mặt phấn má đào
Mặt phấn má đào, dù em mặt phấn má đào
Dừng dừng dung cũng chẳng có thềm trông mà làm gì
Em lấy anh cho đi trước làm vì
Đi trước làm vì em lấy anh cho đi trước làm vì
Tay thì gác chiếu tay thì quàng vai
Vén tay sờ chón em ngồi
Sờ chón em ngồi, vén tay sờ chón em ngồi
Em thì chẳng thấy, anh thời thở than
Bâng khuâng như mắt lạng vàng
Như mắt lạng vàng, bâng khuâng như mắt lạng vàng
Cái khênh cái trống, cái đàn ai mang
Ai ơi thương kẻ dở dang miệng ca tay gảy
Khúc đàn tương tư
Chẳng yêu chẳng nể chẳng vì
Chẳng nể chẳng vì chẳng yêu, chẳng nể chẳng vì
Cũng liều nhắm mắt bước đi cho đành
Một duyên hai nợ ba tình

Chữ duyên kia với chữ tình ai mang
Kéo còn đi nhớ về thương
Kéo còn để mối tơ vương bên lòng
Đôi ta chút nghĩa đèo bông
Chút nghĩa đèo bông, đôi ta chút nghĩa đèo bông
Dẫu mòn con mắt, tác lòng nhãn khai
Ngại ngừng những bước chông gai
Những bước chông gai, ngại ngừng những bước chông gai
Trần gian nhẫn nhục nào ai biết gì
Cái tình là cái chi chi
Đó ai lên chốn chợ trời
Dẫn anh lên khoáng một vài các ả nàng tiên
Là cái chi chi, cái tình là cái chi chi
Yêu nhau phải bảo đường đi lối về
Đôi ta trót nặng lời thề
Trót nặng lời thề, đôi ta trót nặng lời thề
Đường ta dắt díu đi về có đôi
Tới đâu người đứng ta ngồi khi đàn khi hát
Mọi người đều vây quanh
Ai ơi ăn ở cho đành
Chứ ai ơi ăn ở cho đành